

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 16

**Presidència
de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet.**

Sessió celebrada dia 28 de març del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 174/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pressupost base zero. 358
- 2) RGE núm. 175/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes amb l'efecte 2000. 359
- 3) RGE núm. 3205/99, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació dels sindicats en l'execució de pressupost. 360
- 4) RGE núm. 3289/99, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació dels ingressos provinents de l'ecotaxa. **(Decaiguda)** 361

II.- COMPAREIXENCES:

- 1) RGE núm. 321/00, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, adscrits al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts per tal d'explicar les gestions fetes amb l'ecotaxa. 361
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes. Comença la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressupostos, i abans de començar la sessió, jo pregunt si hi ha substitucions. Si?

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, Sr. President. Maria Antònia Vadell substitueix Joan Bosco Gomila.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.1) Pregunta RGE núm. 174/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pressupost base zero.

Passarem, idò, al primer punt de l'ordre del dia, que és el punt relatiu a preguntes. Per formular la pregunta 174/00, relativa a pressupost base zero, intervé la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, autora d'aquesta pregunta. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, simplement per demanar que el conseller d'Hisenda quan va presentar els seus primers pressupostos a aquest parlament, va dir que els pressupostos que presentaven eren uns pressupostos de transició, que no els havia donat massa temps, això és lògic, i que per tant no eren els pressupostos reals que a ells els hagués agradat aprovar, i que el pressupost real seria el de l'any 2001, i seria els vertader pressupost del pacte d'esquerres. En aquest sentit va dir que per això els nous pressupostos serien uns pressupostos de base zero, és a dir, serien uns pressupostos on es qüestionarien totes les despeses dels diferents departaments del Govern balear, i per això a mi m'agradaria saber si ja s'han iniciat els tràmits, si hi ha ja un pla de feina per elaborar aquests pressupostos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té vostè la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Efectivament la Direcció General de Pressupostos, en col·laboració amb els diferents centres gestors del Govern ha començat ja el procés d'elaboració dels pressupostos de base zero, tal i com vàrem anunciar davant aquesta mateixa comissió quan vàrem comparèixer per explicar les actuacions.

Com vostè sap, un pressupost de base zero requereix una planificació, un estudi de model d'anàlisi pressupostària, la definició de les variables d'estudi, escandalls, estàndards, per

fer valoracions, en definitiva, un cúmul de feines que lògicament -i aquí està el director general de Pressupostos- ja fa bastants setmanes que es fa feina a un ritme molt important. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús del torn de rèplica? Té la paraula, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Simplement per agrair la resposta del conseller, però avui m'agradaria saber si em poc concretar un poc aquest pla de feina, perquè elaborar un pressupost base zero jo crec que és una cosa bastant complicada, hi ha molta feina, qüestionar totes les despeses; i la veritat és que m'ha dit que sí, que s'han començat a fer les feines, però jo no sé exactament quin programa de feina s'ha donat als diferents departaments, les distintes unitats de gestió econòmica, perquè ja per fer aquest pressupost, supòs que està avançat, perquè ja estam a finals del mes de març, i si em podria concretar un poc quines fases o quina programació s'està fent perquè sigui realment una elaboració d'un pressupost base zero. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Hisenda i Pressupostos, en torn de contrarèplica té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Jo li he contestat un poc la seva pregunta, no m'interpreti la meua resposta com a desconsideració, però la pregunta era: "S'han iniciat ja els tràmits per a l'elaboració del pressupost base zero?". La contestació és que sí, li he dit que fa ja un parell de setmanes. Si vol una concreció de quines reunions s'han fetes, de la Direcció General de Pressupostos amb centres gestors de les diferents conselleries, doncs supòs que no hi haurà cap problema en detallar-li.

De totes formes sí li voldria fer una matisació, una puntualització al que deia: Quan jo vaig fer la compareixença per explicar la nostra voluntat d'elaborar un pressupost base zero, jo vaig deixar ben clar que assumíem una nova filosofia de confecció dels pressupostos, per al pròxim any, per a l'any 2000, i que seria aplicada de manera progressivament creixent, durant el pròxim exercici econòmic, amb la voluntat de qüestionar tota la despesa feta fins ara, per cercar després millors fórmules de finançament per als projectes que vol dur a terme el nou equip. Li puc assegurar una cosa: això tan bo de dir, pressupost base zero, és una cosa realment difícil d'aplicar, aposta jo ja em vaig curar en salut quan vaig dir que aplicaríem de manera progressivament creixent durant els pròxims exercicis econòmics.

Com li deia, no és una tasca senzilla, i de fet no hi ha gaire exemples a l'Estat espanyol de confecció d'aquest tipus de pressupost, però a l'empresa privada és una eina molt emprada, i que s'extreuen moltes conclusions positives. Ja li dic, he contestat la seva pregunta si havíem iniciat els tràmits, i la resposta és que ja fa bastants setmanes que sí hem iniciat els tràmits. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 175/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes amb l'efecte 2000.

Passam a la pregunta número 175/00, relativa a problemes amb l'efecte 2000. Per formular la pregunta té la paraula la diputada Sra. Cabrer i González.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com és conegut, l'efecte 2000 va suposar a tots els nivells, tan nacional com internacional, un problema que va fer que es dedicassin molts de doblers i molta feina per tal de poder evitar qualsevol deficiència. De fet el conseller d'Hisenda crec que va estar tot el vespre del 31 de desembre al seu despatx fent feina, i sobretot, i el més important és que no es varen patir problemes seriosos per causa d'aquest efecte. Per això m'agradaria saber quina opinió li mereix al conseller d'Hisenda que pràcticament no s'hagin produït problemes a nivell de la comunitat autònoma amb l'efecte 2000. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Hisenda i Pressupostos, per contestar té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que la resposta no pot ser més que evident. L'opinió que li mereix al conseller d'Hisenda que no es produïssin problemes seriosos amb l'efecte 2000, és una opinió que lògicament el reconforta. Jo crec que seria molt pitjor haver hagut de lamentar qualsevol tipus de desgràcia, i crec que es va fer una feina de prevenció a tots els nivells, i va fer que no es produïssin problemes. Crec que ens hem d'alegrar tots que no hi hagués cap problema derivat de l'efecte 2000.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la diputada Sra. Cabrer i González.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Conseller, jo estic contenta de la seva resposta. Jo crec que efectivament pràcticament no hi va haver problemes, i jo crec que si hi ha hagut qualche problema s'ha solucionat, no ha estat d'importància, i jo crec que això implica que la gent, tant els funcionaris com els polítics, varen fer molta feina perquè no passàs res. Però aquesta feina jo crec que és una feina tant del nou Govern com de l'anterior Govern, i efectivament vostès varen arribar a l'agost al Govern, i varen haver de fer una feina per enllestir el que ja estava programat per l'anterior equip, perquè jo voldria que com sempre el temps posa cadascú al seu lloc, i en aquest cas vull recordar un ple d'aquest parlament, de dia 5 d'octubre de l'any 99, on no era vostè sinó que era la consellera en aquell moment sense cartera -ho dic perquè jo li he fet la pregunta avui a vostè perquè no sabia encara si es faria la remodelació, si no, jo crec que m'ho havia de contestar la Sra. Ramon, però bé, en aquell parlament la Consellera sense carrera en aquell moment es va fer fer una pregunta pel diputat socialista Sr. Diéguez, relativa a l'efecte 2000, i va dir la consellera que la comunitat autònoma no estava preparada per fer front a l'efecte 2000. En concret, la consellera ho va dir textualment, va dir: "Bé, si en aquest moment les seves preguntes si el sistema informàtic de l'Administració de la comunitat, la resposta seria que no", i el Sr. Diéguez va dir: "A la vista de la respuesta tendría que recriminar a la Sra. Consellera, por haber sido ella quien me ha contestado, porque creo que hubiera sido más adecuado que me contestara el Sr. Damià Pons, porque el sistema informático del Govern tiene más que ver con la arqueología, que es una ciencia que está más cercana a la cultura, que con las nuevas tecnologías. Después de tanta propaganda y tantas inversiones para prepararnos a todos para el año 2000, resulta que ese sistema no está preparado para el año 2000. Realmente nos deja muy preocupados, y nos deja ver que hay gente que ha confundido la modernización con la tecnología y la tecnología con las épocas".

Ja dic que el temps posa les coses al seu lloc, i evidentment jo no dubt que la consellera i vostè mateix va fer feina per solucionar els problemes; però tampoc crec que els anteriors responsables del Govern balear no hi tinguessin res a veure, i crec que va ser de molt mal gust criticar i almar sense cap motiu, com ara estan alarmant també amb aquest espionatge, que s'ha vist que no hi ha cap espionatge polític, jo crec que la consellera té aquesta fama de crear unes alarmes falses, i donar unes culpes injustes als anteriors responsables que, com ha quedat demostrat, varen fer una feina i varen dedicar molts d'esforços que no mereixien una crítica tan infundada per part de la consellera. Per tant, jo crec que encara que no hagués estat vostè personalment, crec que s'hauria de fer una rectificació d'aquesta postura que el seu grup parlamentari va adoptar en aquell moment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, en torn de contrarèplica té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Miri, amb el tema de l'efecte 2000 tant l'executiu del PP, a càrrec del Govern balear a la passada legislatura, com els darrers mesos de l'any 99 el nou Govern, el que hem fet ha estat seguir les pautes marcades des de l'Administració general de l'Estat. Avui en dia un pot tenir la idea de pensar que es va produir un cert alarmisme quan varen començar a parlar un poc d'aquest tema.

Jo li he de reconèixer que sempre crec que vaig defugir aquest alarmisme, però sí em vaig sentir certament preocupat quan se'm va convocar a una reunió com a representant de la Comissió Nacional de seguiment de l'efecte 2000, i allà hi havia present el vicepresident segon del Govern, hi havia el ministre Àngel Acebes, i si no record malament hi havia tres secretaris d'Estat. Després se'm va convocar a altres reunions, i lògicament se'ns va generar una inquietud molt important. A partir d'aquí nosaltres vàrem donar un nou impuls a la feina de prevenció, i avui, repassant una mica, abans de venir a la compareixença, m'he trobat amb una publicació curiosa, de juliol de l'any 99, que aquesta persona crec que va ser bastant clarivident quan parlava de *l'efecto 2000 en las administraciones públicas*, i deia: *"hay quienes apuestan por una teoría respecto a lo que ocurrirá en el año 2000, la cual afirma que, pase lo que pase, será un fracaso. Si todo va bien se podrá decir que tanto insistir en los riesgos, y que finalmente las consecuencias no han sido graves. Si algo va mal, la cuestión será que para qué se ha hecho tanto, si al final se producen fallos"*.

Aquesta persona el juliol ja deia que això que ha passat es produiria, i en aquests moments tothom es replanteja els bilions de pessetes que s'han gastat en la prevenció de l'efecte 2000. Jo crec que vostè, m'era molt difícil intuir quina era la seva motivació quan feia la pregunta, perquè em demanava quina opinió em mereixia a mi -opinió personal, supòs- del perquè no s'havien produït problemes. Jo he analitzat o vaig mirar la compareixença de la consellera Ramon, quan es varen presentar els plans de feina, i ella parlava que l'antic Sicode, el sistema informàtic comptable, per entendre'ns, no garanteix que suporti l'efecte 2000. Això era una realitat, i qualche dia podem parlar amb tranquil·litat, si té interès en conèixer les inversions informàtiques posades en marxa la darrera etapa del Govern.

Quan es canvia un sistema informàtic sempre hi ha problemes. Això no li negaré, i seria fer demagògia per la meua part. Però el que sí és cert és que tenim més problemes dels normals, amb el nou sistema informàtic i comptable. A partir d'aquí, doncs no ho sé, he vist que la consellera Ramon es plantejava el tema que el sistema informàtic comptable no superava l'efecte 2000, i no el va superar. Jo crec que el que es va fer per part de totes les administracions va ser l'adequat, i crec que no va ser exagerat el fet que aquí s'establís també un sistema de coordinació d'hipotètiques emergències, com es va establir a la Delegació del Govern, com varen establir grans empreses estratègiques, com va establir el Govern central, que tenia de guàrdia a la Moncloa *nada menos* que el vicepresident primer del Govern i el ministre Àngel Acebes. És a dir, que crec que això és un tema que ens hauríem d'alegrar que al final un cert temor que tots teníem al desconegut, fes que no es produís cap problema. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, por alusiones evidentemente.

EL SR. PRESIDENT:

No.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No ha leído, ha hecho mención a la conducta de un diputado, diciendo que se le hizo hacer una pregunta, y eso según el artículo 32 del Reglamento, dice que son alusiones clarísimamente.

EL SR. PRESIDENT:

No, yo no considero que haya habido alusiones directas a usted, sino que ha leído un extracto de un diario de sesiones del Parlamento.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Y se ha utilizado una frase con sujeto, verbo y predicado referida a una persona, y eso son alusiones, referencias a la conducta de un diputado. No obstante...

I3) Pregunta RGE núm. 3205/99, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació dels sindicats en l'execució de pressupost.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, 3205/99, relativa a la participació dels sindicats en l'execució del pressupost. Per formular la pregunta té la paraula la diputada Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Quan el pacte d'esquerres va començar a elaborar el seu primer pressupost va mantenir una reunió amb els sindicats, reunió que va sortir als mitjans de comunicació, i crec que va ser una reunió on vostè, juntament amb el conseller de Treball i els sindicats, anunciaren que amb el nou Govern els sindicats participarien en l'execució del pressupost. A mi la veritat és que m'agradaria saber de quina forma estan participant els sindicats en l'execució del pressupost, i també recalcar que aquesta pregunta jo li vaig demanar per escrit amb data de 8 d'octubre del 99, i com que no vaig obtenir contesta, i la veritat és que no sé per què no em va contestar la pregunta escrita, idè vaig demanar a l'empara de l'article 160 del Reglament del Parlament el seu tractament com a pregunta oral a comissió, i és per això que ara li demano aquí, a comissió, si em pot aclarir de quina manera estan participant

en aquest moment els sindicats a l'execució del pressupost. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, per contestar té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sí he intuït quin era el sentit de la seva pregunta en aquest cas, i efectivament es va fer una reunió amb la Mesa de Diàleg Social per presentar el projecte de pressupost de la comunitat autònoma. Jo en aquesta reunió, i a més crec que no és cap misteri, perquè és una idea que he repetit a debat parlamentari dels pressuposts, vaig plantejar el tema que pensava que s'havia de fer major èmfasi en l'execució que en l'elaboració. I això no per res, sinó perquè el pressupost hi ha dues visions, una visió del pressupost com una cosa viva, una cosa que no és immutable, i que lògicament durant l'any poden sortir noves demandes de ser finançades, que en el moment d'elaboració del pressupost no estava previst, i una altra idea que és: anem a presentar als agents socials un pressupost que quedi bé, un pressupost que demonitzi el capítol 1, la despesa de personal, que demonitzi la despesa corrent, que es posi que es faran moltes inversions, i que les conselleries que creixen més són Medi Ambient, Educació i política social; i a partir del dia següent d'haver aprovat el pressupost es comencin a fer retallades i es comenci a dir "bé, aquesta quantitat que tens tu aquí al pressupost has de pensar que no es teu", i se li torni a llevar.

Per evitar això, i no pel fet que es pugui discutir qualsevol modificació pressupostària, jo crec que es pot discutir qualsevol modificació pressupostària, és per la qual cosa que varem fer aquest oferiment als sindicats i a les associacions empresarials, de la possibilitat de disposar d'informació relativa a l'execució del pressupost. És a dir, no es va establir un sistema, se'ls va dir "pensau que és més important l'execució que no l'aprovació com a tal". I això va ser. De quina manera participaran? De la forma que ells vulguin dins el marc de la Mesa de Diàleg social. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Cabrer, en torn de rèplica té vostè la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que, Sr. Conseller, li agraeix aquesta contesta, perquè jo no entenia com participarien els sindicats a l'execució d'un pressupost. L'execució d'un pressupost és responsabilitat dels polítics. Els sindicats i la patronal, no només els sindicats, tenen dret a participar, a mirar com s'està executant el pressupost en temes que els afecten, evidentment, jo crec que seria una beneïtura que els sindicats participassin en l'execució de les carreteres, o dels torrents, jo crec que no tendria cap sentit. Per això dic que

la informació que va sortir als mitjans de comunicació per ventura no estava ben reflectida, no ho sé, però en aquell moment el que va sortir, que em va estranyar, era precisament que participarien en l'execució del pressupost. Per això jo la veritat és que agraeix aquesta correcció o aquest aclariment, que em digui que efectivament el pressupost que després s'executa no és el mateix que s'aprova, això és així. Em pareix bé que en aquest sentit s'informi els sindicats i a tothom d'aquests canvis que es puguin produir o que puguin afectar els seus interessos, però ja dic que inicialment la meua interpretació era que els sindicats participarien en l'execució de pressupost en qualsevol àmbit de la comunitat autònoma, que la veritat és que m'estranyava. Simplement per això, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

I.4) Pregunta RGE núm. 3289/99, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació dels ingressos provinents de l'ecotaxa.

Doncs passarem a la pregunta 3289/99, relativa a l'aplicació dels ingressos provinents de l'ecotaxa, pregunta que estava formulada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló. En no estar present ell dins aquesta sala de la reunió de la comissió, decau.

II.- Compareixença RGE núm. 321/00, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, adscrits al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts per tal d'explicar les gestions fetes amb l'ecotaxa.

I passarem al segon punt de l'ordre del dia, segon i últim, relatiu a l'escrit número 321/00, presentat per quatre diputats membres d'aquesta comissió, adscrits al Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual sol·liciten la compareixença de l'Hble. Conseller d'Hisenda per tal d'explicar les gestions fetes amb relació a l'ecotaxa.

L'Hble. Conseller d'Hisenda, Sr. Joan Mesquida i Ferrando, ve acompanyat del Sr. Pablo Rivero, secretari general tècnic de la Conselleria, i del Sr. Cristòfol Milán, director general de Pressupost.

Per fer l'exposició té la paraula l'Hble. Conseller d'Hisenda, Sr. Joan Mesquida i Ferrando.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Certament el requeriment que motiva la meua presència avui davant aquesta comissió és una qüestió important, el procés d'anàlisi iniciat pel Govern de les Illes ara fa uns mesos, amb l'objectiu de determinar les possibles fórmules per a la creació d'una figura tributària de caire ecoturístic, tribut que com qualsevol altre, lògicament, hauria d'incardinar-se en el marc jurídic de la Unió Europea.

Com tots vostès saben, aquest govern va assumir el compromís d'estudiar amb profunditat la possibilitat de concretar una fórmula jurídica adient per a l'establiment d'una figura impositiva que recaigui sobre els no residents amb la definició del sistema de gestió de l'impost que sigui més eficaç per aconseguir rendibilitzar la inversió dels fons recaptats en la preservació del medi ambient.

En el marc del procés previ a l'elaboració de l'esborrany dels projectes de llei, en virtut dels quals es podria establir el tribut, el Govern de les Illes Balears efectivament ha realitzat una sèrie de gestions a l'àmbit de la Unió Europea, per preveure els possibles problemes que es podrien suscitar en torn de l'aplicació d'un impost adreçat a gravar l'activitat turística en els termes que volen plantejar. A través del Centre Balears Europa el mes de setembre es va efectuar una consulta jurídica a la representació permanent d'Espanya davant la Unió Europea, concretament atesa pel conseller jurídic i pel conseller d'afers autonòmics de la representació. Després de diversos contactes previs, el passat 10 de novembre representants del Govern de les Illes, experts en matèria tributària, s'entrevistaren a Brussel·les amb el cap de la Unitat de Mercat Interior de la Comissió Europea, adscrita a la Direcció General 15, i amb el cap de la Unitat de Relacions Exteriors, pertanyent a la Direcció General 1. En el decurs de la reunió es tractaren qüestions relatives a l'adequació del nostre projecte de creació d'un tribut ecoturístic a les previsions de la normativa comunitària respecte del principi de no discriminació, la lliure circulació de persones i treballadors, i la lliure prestació de serveis.

Lògicament la fórmula elegida hauria d'articular-se de manera que no suposàs cap discriminació basada en la nacionalitat o pertinença a qualsevol grup regional de l'àmbit comunitari. En virtut del principi de lliure circulació de treballadors, la fórmula que se cerqui no ha de suposar tampoc cap discriminació per als treballadors de la Unió Europea, inclosos els espanyols, respecte dels residents. Així, les persones que es desplaçassin a les Illes per treballar o per cercar feina, haurien de rebre el mateix tractament que els residents.

A partir d'aquestes consideracions hem comprovat que la liquidació, pagament i gestió de l'impost mitjançant un substitut del contribuent, establiments hotelers, línies aèries, navilieres, ports, etcètera, no suposaria per a la Comissió Europea existència d'una barrera formal d'entrada als no residents. En aquest sentit hem conclòs que el mecanisme que s'hauria d'articular per a l'acreditació d'exempcions i devolucions d'ingressos indeguts, hauria de ser molt senzill, també amb l'objectiu que no suposàs cap barrera formal. Tot i això, s'han de considerar sentències com la del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, de 13 de març del 1992, referent a les taxes per utilització de carreteres, i la resolució relativa als museus de països de la Unió Europea, en el sentit que estableixen la necessitat que tots els ciutadans comunitaris rebin el mateix tracte.

El nostre impost també hauria de tenir en compte que la lliure prestació de serveis ha d'articular-se des del principi de no discriminació, és a dir, el tribut hauria d'evitar en tot cas que la

comissió consideri que l'existència de l'eventual impost suposa una discriminació en matèria d'accés al territori a la comunitat autònoma, repercuteix en les condicions de prestació de serveis, i per tant influeix en la decisió de determinades persones de visitar el nostre territori.

Són aquestes previsions a les quals ens obliga també el nostre dret intern. Cal recordar que la Llei de finançament de les comunitats autònomes ordena que quan aquestes estableixin els seus propis tributs, han de respectar una sèrie de principis, i assenyala que no podran suposar obstacle per a la lliure circulació de persones, mercaderies i serveis, capitals, ni afectar de manera efectiva en la fixació de residència de les persones o de la ubicació d'empreses i capitals de dins el territori espanyol, ni comportar càrregues traslladables a altres comunitats. En aquest sentit pensam que les fórmules que consideram no suposen obstacle per a la lliure circulació de persones, atesos antecedents com el de la sentència del Tribunal Constitucional, número 8, de 21 de gener de 1986, que posa de manifest que la llibertat de l'acció de residència que atribueix als espanyols l'article 19 de la Constitució comporta l'obligació correlativa dels poders públics de no adoptar mesures que restringeixin o obstaculitzin aquest dret fonamental. Però això no significa -afegeix la sentència- que les conseqüències jurídiques de la fixació de residència hagin de ser a tots els efectes les mateixes en tot el territori nacional.

També en aquesta línia, i per destacar que les diferències de tracte en funció del territori no suposen discriminació, cal considerar el pronunciament del Tribunal Constitucional de 26 de març del 87, que exposa la doctrina següent: El principi constitucional d'igualtat no imposa que totes les comunitats autònomes ostentin les mateixes competències, ni que hagin d'exercir-les d'una manera o amb un contingut i uns resultats idèntics o semblants. L'autonomia significa precisament la capacitat de cada nacionalitat o regió per decidir quan i com exerceix les seves pròpies competències, en el marc de la Constitució i de l'Estatut. I, si com és lògic, d'aquest exercici se'n deriven desigualtats en la posició jurídica dels ciutadans residents a cadascuna de les distintes comunitats autònomes, no per això resulta necessàriament infringida la Constitució.

Respecte d'aquesta qüestió, el tractat de la Unió Europea de 7 de febrer del 92 recull els principis que els països membres han de respectar per a la consecució dels objectius proposats, fixant de manera expressa també la llibertat de circulació de les persones. No obstant això, aquesta llibertat de circulació per a les persones, pel que fa als sistemes fiscals dels països membres, obliga simplement a assegurar que el gravamen de les rendes no tenguí una consideració discriminatòria entre residents i no residents, en relació a l'obtenció de rendiments que es basin en qüestions de nacionalitat d'uns i d'altres. En aquest sentit és convenient ressenyar aquí la doctrina exposada pel Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, que ha afirmat, en la mateixa línia que el nostre Tribunal Constitucional, que no tota diferència de tracte fiscal entre els residents i no residents és discriminatòria, ja que perquè així es pugui interpretar és necessari que ens trobem a davant situacions comparables, i que la diferència de tracte sigui arbitrària, és a dir desproveïda de justificació suficient i no

basada en criteris de naturalesa objectiva. Les regles d'igualtat de tracte, apunta el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, prohibeixen no només les discriminacions ostensibles, basades en la nacionalitat, sinó formes dissimulades de discriminació, que per aplicació d'altres criteris de distinció condueixi de fet al mateix resultat.

Així doncs, hem de ser molt conscients de les limitacions que el dret comunitari i també l'intern ens marquen, però també pensam que és la nostra obligació com a governants exercir les nostres competències per cercar figures tributàries ajustades a les nostres particularitats i a les nostres necessitats de finançament, amb l'objectiu de corregir les desigualtats de condicions a les quals fan front els nostres ciutadans pel fet de viure a una regió que finança infraestructures per a una immensa població flotant.

Adicionalment no podem tampoc oblidar que ja existeixen taxes o impostos de caràcter local a països com Àustria, Alemanya, Grècia o Holanda, d'aquest mateix caire, taxes que graven habitacions d'hotel, estades turístiques, coberts a restaurants, etcètera, que fan que el context jurídic relacionat amb la distinció entre resident i visitant continuï obert.

En qualsevol cas el Govern creu que és molt important assegurar que tota eventual fórmula que es vulgui desenvolupar no sigui contrària a la normativa comunitària, en tots aquells aspectes, ja que si no queda garantida la perfecta compatibilitat del tribut amb els principis de la Unió Europea, l'impost podria ser objecte de denúncia d'ofici per part de la Comissió davant el Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea, que podria considerar que la Llei de creació del tribut estableix unes condicions que fan que la legislació de la comunitat autònoma sigui desfavorable per als turistes.

Una altra de les tasques que hem fet a l'àmbit europeu ha estat comprovar les possibilitats que existeixen d'utilitzar la insularitat com a fet diferencial per a argumentar l'aplicació d'un tribut específic al nostre territori, partint de la declaració número 30 annexa al Tractat de la Unió Europea, afegida pel Tractat d'Amsterdam, que reconeix que les regions illenques pateixen desavantatges que es tradueixen a llarg termini en perjudicis per al seu desenvolupament econòmic i social, i que això justifica l'adopció de mesures específiques en favor d'aquestes regions, amb l'objectiu d'assegurar una millor integració en el mercat interior en condicions equitatives.

En relació a la possibilitat que aquesta declaració annexa pugui suposar la base sobre la qual fonamentar l'existència d'un tribut no aplicable a d'altres regions comunitàries, cal remarcar que la comissió europea, efectivament, reconeix els desavantatges estructurals dels territoris illencs, però considera que la seva compensació s'ha d'efectuar més mitjançant mesures de caire comunitari que a través d'iniciatives unilaterals als estats membres.

Aquestes, entre d'altres, són qüestions que hem volgut comprovar abans de començar a elaborar els esborranys de projecte de llei per a cadascuna de les alternatives que hem considerat. En aquest procés, que vàrem iniciar fa uns mesos,

en compliment de l'acord de governabilitat que comprometí l'executiu a plantejar la iniciativa, estudiar les seves possibilitats de desenvolupament, explicar les diferents alternatives que existeixen i, si escau, articular un mecanisme d'aplicació que permeti fer dels no residents contribuents directes que ajudin al finançament de la preservació del medi ambient.

Una vegada el procés d'anàlisi de les diferents alternatives hagi conclòs i la iniciativa estigui preparada, per ser sotmesa a la consideració del Parlament, l'eventual projecte de llei d'implantació del tribut, no requeriria notificació prèvia a la comissió, tot i que, voluntàriament, es podria remetre una consulta amb caràcter previ, per determinar l'adequació de la figura impositiva als principis comunitàris. Aquesta consulta, que no tendria caràcter vinculant per a la comissió, podria tramitar-se mitjançant dos procediments: seguint el procediment ordinari, la consulta seria formulada davant la comissió pel Regne d'Espanya, i en un termini d'aproximadament dos mesos, se celebraria una reunió a Brussel·les, en el decurs de la qual, els seus responsables, una vegada considerada l'argumentació del representant del Govern de les Illes, emetrien una opinió no vinculant; en virtut de l'altre procediment, seria el Govern de les Illes qui formalitzaria la consulta davant la comissió. Aquest és el mecanisme que habitualment s'utilitza per saber si una determinada mesura, que es vol adoptar, incideix directament o indirectament sobre els productes comercialitzats, però permetria tenir una idea aproximada de la posició de la comissió al respecte. Tampoc, en aquest cas, la resposta no seria vinculant.

En conclusió, i per acabar, voldria dir que la nostra voluntat és fer totes i cadascuna de les passes que calguin fer per assegurar que la fórmula elegida no tenguí després cap problema per a la seva aplicació. Com tots vostès saben, el procés de creació de noves figures tributàries per part de les comunitats autònomes és molt complex i laboriós, no és només perquè el marc de la Unió Europea limiti la nostra capacitat de maniobra, sinó que el marge que tenim també és molt estret perquè és difícil trobar un fet imposable no gravat per l'Estat ni per les administracions locals, i perquè habitualment l'Estat es mostra molt reticent davant la possibilitat que alguna comunitat autònoma incideixi sobre un fet imposable que podria gravar-se a nivell nacional. Prova d'això són, per exemple, els recursos encara no resolts després de ja fa molts d'anys, contra l'impost sobre instal·lacions que incideixen sobre el medi ambient que va crear l'anterior govern del Partit Popular.

Davant aquesta realitat, vull reafirmar avui aquí, per concloure la meva intervenció, el compromís del Govern de les Illes Balears d'anàlitzar fins a la darrera possibilitat i el darrer detall, el marc jurídic en el qual s'hauria d'establir l'eventual tribut, estudiant tots i cadascun dels límits legals que existeixen per a la seva implantació d'acord amb els principis constitucionals, tot d'acord amb la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes i d'acord també amb el Tractat de la Unió Europea.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, per les seves explicacions. Procedeix, en aquest moment, si així ho desitgen els diferents portaveus, una suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els diputats i els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Volen que hi hagi una suspensió? No? Podem continuar?

Continuarem, doncs. Per tal de formular preguntes o observacions, procedeix, tot seguit, la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. José Mª González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Primero de todo, dar las gracias al conseller de Hacienda, por dos razones, la primera, lógicamente, por haber comparecido hoy aquí a hablar de este tema, y la segunda porque por primera vez nos encontramos con un miembro de este gobierno que efectivamente viene a una comisión y da explicaciones. De manera que, insisto, muy agradecidos. Nosotros habíamos pedido explicaciones a otros consellers interesados en el tema, a la consellera de Medio Ambiente, al conseller de Turismo, éste último recuerdo una intervención, la verdad, que creo que yo la podría evaluar en dos o tres minutos, una intervención sobre el tema de la ecotasa, es un tema que este gobierno ha cogido como bandera, es un tema de esos que son representativos de una determinada nueva política que se vende o se pretende expresar ante la opinión pública, y que, sin embargo, después de nueve meses, seguimos en la más absoluta oscuridad en relación con su concreción, porque las filosofías y en las teorías, son interesantes, pero la concreción es lo que de verdad llega a los ciudadanos de una determinada comunidad y, en este caso, la nuestra. De manera que, insisto, de todas formas en mi agradecimiento, porque ha hecho usted una explicación bastante clara y detallada de lo que es su papel, el papel de la Conselleria de Hacienda en este tema y de lo que han representado sus viajes a Bruselas, discusión o debate de este asunto, tanto con la Administración central como con la Administración comunitaria a determinados niveles.

Usted ha dicho una primera cosa, hablando de esto y concretamente de su presentación ante la Unión Europea, y ha hablado de un proyecto, usted ha presentado un proyecto, me gustaría que usted nos detallara ahora qué proyecto. Porque realmente, después de todo este tiempo hablando de la ecotasa, que yo creo que fue casi la primera manifestación del nuevo gobierno, todavía, por lo menos nosotros, estamos por saber qué proyecto exactamente hay, qué proyecto ha llevado usted a Bruselas, de qué proyecto ha hablado con las autoridades comunitarias que usted nos ha citado, y bueno, cuáles son sus características, su alcance, qué es lo que ustedes habían pensado, porque, se lo digo, me remito a los *Diarios de Sesiones*, el conseller de Turismo y la consellera de Medio Ambiente nos han hablado aquí de diversas cosas, diversos proyectos, pero proyectos en términos muy generales, muy poco concretos. Como usted parece que está más dispuesto a

concretar, le pediría o le preguntaría, en primer lugar, cuál es el proyecto.

Claro, después nos explica usted que el principio fundamental en el que debía basarse cualquier cobro de una nueva tasa o de un nuevo impuesto o, en definitiva, de una nueva forma de recaudar más dinero para la Administración pública, en este caso, parece que con destino al medio ambiente, usted se ha referido a eso, aunque es otra de nuestras dudas, porque hemos insistentemente preguntado, por activa, por pasiva y por perifrástica, a qué se iba a dedicar ese teórico impuesto del que no nos explicaban cómo ni de qué manera se iba a cobrar, y tampoco lo hemos conseguido; nos dicen vaguedades, temas medioambientales, temas turísticos que tengan relación con eso, no sabemos si de alguna forma también temas agrícolas e incluso, incluso, algún compañero suyo de gobierno apunta la posibilidad de que se dedique a temas sociales, a temas sociales no sé si relacionados con el medio ambiente y con el turismo, pero, en definitiva, no le quiero meter a usted en ese asunto, lo que sí me gustaría, insisto, es que usted nos hable de la fórmula en que ha pensado o que piensa la Conselleria de Hacienda y con la que se presentó ante la Administración central y ante la Administración de Bruselas para hablar del asunto.

Como digo, hay un principio que usted explica, que es el de no discriminación. Efectivamente, yo creo que ése es el problema fundamental, de alguna forma es la justicia de lo que puede llamarse un impuesto, una carga, de alguna forma, que se ponga a quien nos visita. Porque claro, se habla del impuesto turístico, pero siempre que se habla del impuesto turístico todo el mundo piensa que estamos hablando de una carga impositiva que se pone a un turista tradicional, típico, casi diría yo de caricatura, un señor de ésos que vienen en pantalón corto en pleno verano, con su máquina de fotos al hombro, que pasa por el aeropuerto y que, efectivamente, va a crearnos aquí problemas de congestión problemas de consumo de recursos energéticos, de consumo de agua, de consumo de carreteras, etc., y que, claro, este señor tiene que cargar con algún tipo de imposición. Pero la verdad es que, claro, si se pretende cobrar un impuesto a quien nos visita, nos visita mucha gente que lo que pretende es buscar aquí una fórmula para dar de comer a su familia, por ejemplo, o que viene aquí por una cuestión de negocios o familiar, etc., por consiguiente, claro, ¿cómo se puede saber quien viene aquí con carácter de turista y quien viene aquí con carácter simplemente de visitante, por otras causas, incluso, como digo, por buscarse los garbanzos, como se decía antes, ahora ya garbanzos de comen pocos? Bien, por consiguiente, claro, este principio de no discriminación es, yo creo, lo que precisamente afecta más a este impuesto.

Yo comprendo otra de las cosas que usted ha dicho, que efectivamente hace falta una mayor financiación en esta comunidad autónoma y una mejor financiación, estamos totalmente de acuerdo, y que una parte, substancial por lo menos de esa financiación, debe dedicarse a temas medioambientales, temas medioambientales que, en definitiva, no sólo vienen a mejorar nuestra calidad de vida, sino que evidentemente vienen a mejorar también la calidad de quienes nos visitan con carácter turístico o vacacional. De manera que

eso forma parte, digamos que por partida doble, de nuestro interés en que se mantenga y en que esté en buenas condiciones. Sin embargo, yo no puedo estar de acuerdo en que los turistas o los visitantes no paguen impuestos. Aquí, evidentemente, cuando viene un turista, un visitante de cualquier tipo, paga impuestos, desde el momento en que pone el pie, desde antes del momento de poner el pie en las Islas, en el momento en que saca el billete de avión está pagando unas determinadas tasas aeroportuarias, en el momento en que baja aquí, empieza a pagar tasas de transporte, etc., del paquete turístico, si es que viene con un paquete turístico, si viene por sus propios medios o habiendo contratado directamente una habitación en un apartamento, en un hotel, en una vivienda vacacional, donde sea, lógicamente está pagando también impuestos, está pagando por los recursos que consume, por el agua, por la energía, por las carreteras, lógicamente si alquila un vehículo y sale a la carretera, está pagando por el vehículo y por la gasolina o por el combustible que utilice, etc. Por consiguiente, de hecho, está pagando.

Ahora se le quiere poner un pago más, un impuesto más, pero claro, efectivamente a usted le han dicho en Europa, y supongo que en Madrid también que el impuesto no puede ser discriminatorio, y claro, lo sería si exclusivamente se pone a una parte de esos visitantes o de esas personas. Se ha hablado también entre los proyectos que barajaba el Gobierno, que nosotros no hemos llegado a concretar porque no nos los han expuesto, se hablaba de cobrar una tasa, por ejemplo a los que alquilan coches o por ejemplo a los que van a hoteles. Ésa es una tasa enormemente discriminatoria, porque usted sabe que de las aproximadamente 400.000 plazas o camas que hay en Baleares, a disposición de los visitantes o de los turistas, pues prácticamente la mitad vienen en apartamentos o en viviendas vacacionales, sólo del orden de un 50%, en números redondos, viene a hoteles, entonces sería enormemente injusto cobrar nada más a unos y no a otros. En definitiva, sería un impuesto a los hoteleros, no un impuesto a los turistas.

Claro, si se cobra a quienes alquilan coches de alquiler, estamos en las mismas, se cobraría solamente a las empresas de coches de alquiler, no se cobraría a las empresas de transportes, por ejemplo de transporte discrecional, excursiones de autobuses, etc. Por consiguiente, también sería claramente discriminatorio. Si se cobra exclusivamente a los extranjeros, cosa que deduzco de todo lo que usted nos ha explicado con tanto detalle que no puede ser, pues sería una verdadera discriminación con el resto de ciudadanos de la Unión Europea. Si se cobra los europeos y, parte de ellos, a los españoles no residentes en Baleares, pues sería también una discriminación hacia esos no residentes.

La cosa, además, tiene muchos más problemas, porque lógicamente nadie se chupa el dedo, como muchas veces hemos dicho, y entonces, si eso se cobra aquí de alguna forma a quienes ponen el pie en un aeropuerto, en un puerto de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, yo no creo que tardasen mucho otros, y de hecho así se ha manifestado en los medios de comunicación por parte de canarios y andaluces, fundamentalmente, que yo recuerde, y también por parte de catalanes, que estarían dispuestos a poner, igualmente, una

tasa a quien llega, desembarca en Sevilla, Córdoba, Granada, Las Palmas, Tenerife, Barcelona o Girona. Es, por otro lado, bastante lógico. Y a nosotros nos saldría bastante caro, porque cada vez que tuviéramos que acudir a algún asunto a la península, nos cobrarían eso.

El tema es verdaderamente complejo. A mí se me ocurre, porque cuando usted dice, y se ha repetido por otros miembros del Gobierno, que éste es un impuesto común que se pone en algunos sitios, en Francia, en Austria, se insiste mucho en Austria, y en algunos landers, en algunos estados alemanes, eso es verdad, pero usted lo ha precisado muy bien. Son impuestos locales, es decir, usted llega a un sitio en general pequeñito, a un pueblecito austriaco o alemán, algunos, y entonces a usted le dan derecho a acudir a una playa donde se producen una serie de facilidades, de limpieza, etc., le permiten incluso acudir, por ejemplo, a un parque donde hay una orquesta que toca cada tarde, hermosos vales vieneses, por ejemplo, etc., y entonces le cobran a usted una tasa municipal en los pocos hotelitos o pensiones o casas que alquilan habitaciones, le pasan a usted un ticket y le cobran una pequeña tasa municipal, tanto por persona como por los familiares que vayan, incluso discriminado si son personas mayores, gente más joven, etc. Y en algunos otros países, por ejemplo en Francia, en algunas zonas en concreto, cobran una especie de tasa hotelera. Pero claro, todo eso no tiene nada que ver con el negocio vacacional de Baleares, absolutamente nada que ver, estamos hablando de sitios muy limitados en cuanto a los visitantes, que ofrecen unos determinados servicios, etc., y claro, no se trata de un emporio vacacional, el primer emporio vacacional del Mediterráneo y prácticamente del mundo, que son las Islas Baleares, visitadas por más de 10 millones de personas, con un número de estancias, con una estancia media que hace que tengamos ciento y pico, 115, creo recordar, millones de estancias al año. Y claro, con todo tipo de personas en todo tipo de residencias y con toda clase de circunstancias variadas. De manera que dentro de eso, parece que no es muy lógico abordarlo mediante una tasa que forzosamente ha de ser limitada y discriminatoria por más que se quiera evitar.

Parece mucho más lógico, en cambio, como antes empezaba a decir, que ante un problema de 115 millones de estancias, que suponen, si es que se repartieran a lo largo del año uniformemente, del orden de un 50% de la población más, que ni siquiera es así, porque desgraciadamente no se reparten de esta manera, pues que para hacer frente a los problemas de infraestructura y de medio ambiente y los problemas sociales, de trabajo discontinuo, etc., que eso produce, que se aborde ese asunto por otro camino.

Y el otro camino, usted lo conoce muy bien, y me extraña, Sr. Conseller de Hacienda, que no haya hecho alusión a él, el otro camino es la reforma de la financiación de las comunidades autónomas, una reforma que probablemente nos tendría que ayudar a nosotros, a la comunidad autónoma de las Islas Baleares, a pedir que esos 115 millones de estancias que dividido entre 365 días al año son trescientas y pico mil personas cada día, insisto, un 50% más de la población que tenemos, que eso, de alguna manera, se tenga en cuenta en la financiación de la comunidad autónoma de las Islas Baleares

que, si no voy equivocado, aunque yo no soy experto en este tema, creo que el año que viene debe revisarse, y que, por ese camino, sería bastante más lógico alcanzar los objetivos que nosotros apoyamos, desde el Grupo Popular, y con los que estamos de acuerdo, de mejorar las condiciones del medio ambiente en estas islas.

Pero, en fin, dejamos eso ahí apuntado, y esperamos y confiamos que usted en su respuesta nos explique concretamente cuál es el proyecto desde una conselleria que parece que efectivamente tiene las ideas más claras respecto de este tema de la ecotasa.

Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, desitja vostè contestar globalment les preguntes o observacions que formulin els diferents portaveus dels grups parlamentaris o individualment?

Individualment?

Té la paraula el conseller d'Hisenda, Sr. Joan Mesquida.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Galmés):

Gràcies, Sr. President. Primer li vull dir, Sr. Diputat, que li agraesc el to de la seva intervenció, hi ha una cosa que jo no sol dur massa bé, que és quan veig determinades injustícies que de vegades es plantegen en aquest parlament, li dic això d'injustícies perquè crec que a la compareixença, i faig comptes o intentaré usar el mateix to que vostè ha usat, constructiu i de debat, a la compareixença del conseller de Turisme es varen usar determinades qualificacions que crec que s'haurien de rebutjar dins el llenguatge parlamentari.

Miri, en el tema de tribut ecoturístic, a mi em costa un poc entendre quina és la posició del Grup Parlamentari Popular, per una banda es vol conèixer informació, la qual cosa és molt legítima, però per una altra, la informació que es pugui donar, que està en fase d'esborrany i d'estudi, lògicament ha de ser, en moltes ocasions, contradictòria, amb la qual cosa, "el Gobierno no sabe qué hacer", "el Gobierno no tiene nada claro", en absolut, el normal és que els parlaments discuteixin no sobre esborranys, el normal és que els parlaments, i a posta la tramitació parlamentària d'una llei té una fase d'esmenes, té una fase de ponències, té una fase de comissió, on tots els grups polítics poden expressar la seva opinió, el que no és normal és que es faci un debat parlamentari sobre esborranys o sobre idees, una altra cosa és que es vulgui fer sobre els mitjans de comunicació que jo crec que, com a mínim, és igual de legítim.

Aquí s'ha parlat que el Govern no té definit ..., el Govern ha fet bastant feina en aquest tema, i el Govern dur, aproximadament, devers vuit mesos fent feina en aquest tema, sí té molt clar, jo no sé quina és la posició del Grup Parlamentari Popular, del Partit Popular en aquest tema, sí sé quina és

l'opinió del ministre d'Economia, quina és l'opinió del secretari d'Estat de Turisme i quina és l'opinió del ministre de Foment, tots ells en funcions en aquests moments, que és que no estan per la labor de l'aplicació d'aquest impost.

Vostè deia al principi que aquest govern ha agafat com a bandera el tema de l'impost turístic. Miri, jo he fet una feina, fa una sèrie de setmanes que vaig pensar a veure des de quan es parla a Balears de l'impost turístic, i li puc assegurar que me n'he dut una sorpresa monstruosa, li posaré exemples: el 3 de desembre del 1987, 1987, "Cladera no descarta pedir colaboración a la Administración central en el tema del impuesto turístico"; 20 de gener del 88, "la comunidad autónoma estudia la posibilidad de crear un nuevo impuesto o recargo turístico"; 2 de setembre de 1988, "el Govern está estudiando la aplicación de un impuesto turístico en las Baleares para 1989", havien passat deu mesos; "las consellerias de Turisme e Hisenda determinarán la nueva figura impositiva para los turistas"; "la implantación en Baleares", aquí sí que eren més agosarats, perquè nosaltres dèiem "teníem previst que la implantació no sigui abans d'1 de gener, pero vostès deien: "la implantación en Baleares de un impuesto turístico entrará en vigor en 1989"; 3 de setembre del 88: "los tour operadores y agencias de viaje se manifiestan contrarios a la implantación de un impuesto turístico"; 3 de setembre del 88: "no habrá impuesto turístico en Baleares para 1989"; 13 de setembre del 88, vuit mesos, el mateix temps que duim nosaltres: "el impuesto turístico será cobrado junto con las tasas aeroportuarias, la comunidad autónoma y la Administración central estudian su posible aplicación"; 6 d'octubre del 88: "los hoteleros exigen que el dinero se invierta en infraestructura, la Conselleria de Hacienda colabora con la de Turismo -sembla que tornam a escriure la mateixa història- en la puesta en marcha del proyecto del impuesto turístico, portavoces de la Federación Hotelera afirmaron ayer que dan apoyo al proyecto siempre y cuando la cantidad recaudada se dedique a infraestructuras"; 17 d'octubre del 1988: "los hoteleros de Mallorca temen que el Govern se quede con todo lo recaudado"; 11 de novembre del 1988: "el próximo Consell de Govern aprobará el impuesto turístico". Els puc assegurar que tot això, ... "el próximo Consell de Govern aprobará la tasa turística".

11 de novembre del 88: "Alejandro Forcades anunció la inminente presentación del proyecto de ley del impuesto turístico". 18 de novembre del 1988: "el Govern negocia con Transportes la puesta en marcha del impuesto turístico en Baleares, la Conselleria de Turismo está negociando con el Ministerio de Transportes (...) dicho impuesto, según declaró el conseller, se llevaría a cabo de forma subliminal, mediante un incremento de las tasas de aviación civil que establece a los aviones que aterrizan en los aeropuertos. La razón que fundamenta la conselleria para aplicar este impuesto, todavía en fase de estudio -dotze mesos després- es que el sector turístico necesita mantener renovada su infraestructura para así poder mantener su competitividad comercial de cara al exterior". 18 de novembre del 89: "Cladera anuncia la creación de un impuesto para conservar la naturaleza". 18 de novembre del 1989: "el Govern instaurará en breve el impuesto turístico". 19 de novembre del 1989: "el anuncio al impuesto

ecologista, recibido con precaución y moderado optimismo. Gabriel Cañellas molesto por la filtración, yo hablaré cuando crea conveniente hacerlo". 22 de novembre del 1989: "el conseller de Turismo, Jaume Cladera, manifiesta que el impuesto aún no está perfilado definitivamente, pro avanzó que será el sustituto del impuesto turístico", aquí ja es començava a parlar de l'impost ecològic.

23 de novembre del 1989: "Cañellas advierte que serán los hoteleros quienes pagarán la protección de las áreas verdes. El presidente aludió tácitamente a Escarrer al decir que no vea pajas en ojo ajeno e ignore la viga en el propio. El presidente Gabriel Cañellas pidió a los hoteleros, en un discurso calificado de tajando y duro por un amplio espectro del auditorio, porqué, seamos claros, el Gobierno de nuestra comunidad autónoma, con limitados recursos económicos y con la necesidad imperiosa de atender a la dotación de imprescindibles infraestructuras, no debe verse abocada a tener que elegir entre destinar recursos para pagar indemnizaciones o preservación de espacios naturales en detrimento, pongamos por caso, de residencia de tercera edad, esparcimiento para nuestra juventud y recuperación de aguas". 23 de novembre del 89, hi ha un majorista de viatges que diu que deixarà Mallorca si es crea l'impost turístic. 23 de novembre del 1989: "Cañellas precisa que el impuesto ecológico debe pagarlo el sector hotelero". 23 de novembre del 89: "Cañellas afirma que la protección del entorno la sufragará el turista o el propio sector hotelero". 23 de novembre del 89: "Cámara de Comercio y Ventura Rubí" -el presidente dels agroturismes- "son partidarios de la medida de Cañellas". Aquí ens trobam canvis de posició, realment, bé, és normal, també, que passi el temps i ...

Després, els estalvi bastant ... 1 de desembre de l'any 89: "Cladera dice que el Govern no creará el impuesto ecológico hasta que conozca su impacto social, el debate sobre la tasa turística, por consiguiente, sigue vivo". 3 de desembre del 1987 a 1 de desembre del 1989. Dos anys.

26 d'abril de l'any 90: "Cladera afirma que el impuesto turístico no se aplicará en esta legislatura. La idea de establecer un impuesto turístico nació hace años, a fin de que los seis millones de turistas que reciben las Islas aporten directa o indirectamente una suma a cambio de los servicios que reciben y no pagan". Continuum avançant, ja més a prop. 25 d'abril del 1991, fa vuit anys: "los hoteleros reclaman un impuesto turístico, los hoteleros del Port de Pollença consideran necesario incidir en los aspectos estéticos". 15 de juny del 1991: "el Govern estudia crear el impuesto turístico, es el único vehículo para financiar la renovación del turismo balear, el famoso impuesto turístico volverá a ser estudiado por el Govern de cara a financiar la urgente renovación del turismo; los informes ya están listos" -varen començar el 3 de desembre del 1987- "los informes ya están listos y un alto cargo del PP confirmó -al mitjà de comunicació- que ya no queda otra salida financiera que aplicar un impuesto". 15 de juny del 1991: "el Gobierno balear prepara la implantación del impuesto turístico para el próximo año; el impuesto turístico puede convertirse en una realidad cuando sean aprobados los presupuestos de la comunidad autónoma para

1992. El impuesto -continuava dient el 15 de juny del 91- tendrá un carácter mixto, es decir, repercutirá sobre todos los sectores relacionados con el turismo, sistema mixto: es el que tiene más posibilidades de prosperar, se trata de que el impuesto repercuta sobre todos los sectores relacionados con el turismo, hoteleros, constructores, agencias de viajes y tour operadores". I ja, per no cansar-los més, 19 de juny del 1998: "el conseller Ramis -conseller de Medi Ambient, diu: "es hora de pensar en aplicar una ecotasa turística que servirá para financiar la protección del medio ambiente".

Des del 3 de desembre del 1987 fins dia 19 de juny del 1998.

Jo, quan aquí se'ns demana informació, que a més crec que no és el moment, quan estam en fase d'esborrany, de fer un debat parlamentari, crec que el Grup Parlamentari del Partit Popular segurament té més informació que la que pugui tenir el conseller que els parla.

Nosaltres hem manifestat reiteradament que cercarem al màxim el consens. Vostè -i ja per acabar- ha fet una referència al sistema de finançació autonòmica. El sistema de finançació econòmica abasta el quinquenni 1997-2001. Es començarà a negociar a finals de l'any 2001, es començarà a aplicar l'any 2002. Lògicament, efectivament, és un tema que es pot plantejar dins el debat de la reforma del sistema de finançació autonòmic i jo no renuncii a plantejar cap aspecte que millori el finançament de Balears; el que sí tenim és un precedent que, com vaig explicar en el debat de pressuposts, es va agafar una variable de població de l'any 85, que si s'hagués agafat una variable de l'any 95 parlaríem del fet que el sistema reconeixeria aproximadament uns 85.000 ciutadans de Balears, amb la qual cosa ens permetria millorar el finançament autonòmic en aproximadament 4.000 i busques de milions de pessetes l'any. Crec que la idea per plantejar la població flotant és un tema interessant, i lògicament es podrà plantejar.

De totes formes, i amb aquest to que crec que sense acritud li he volgut demostrar, en aquest tema no es pot acusar un govern i menys amb qualificatius d'estafador polític, com es va emprar, amb vuit mesos de gestió quan darrere hi ha una història. Jo crec que en aquest tema no som qui per dir-los el que han de fer, però, bé, com a mínim he de dir que vostès ho varen analitzar i ho varen abandonar per complicat, per si hi ha discriminació o no, i crec que això posa de manifest aquest fet, és a dir, que el tema de l'aplicació d'un impost s'ha d'estudiar, s'ha d'analitzar i crec que el debat parlamentari, i si jo, cada vegada que se m'ha fet algun tipus de pregunta he intentat no ser concret és perquè crec que no és defugir cap debat, és senzillament per intentar evitar confusió sobre un tema que està en fase d'estudi.

Ara, per ventura veient l'exemple d'aquest dossier extens que li he mostrat, per ventura convendria que aquí ja no es tornassin fer determinades manifestacions, perquè si no podem estar parlant de la comparació de vuit mesos de gestió i deu anys i mig, i no entraré..., al final una de les conseqüències d'aquest debat en què va acabar?, amb l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, impost que aquest conseller d'Hisenda que els parla desitja que la

sentència del Tribunal Constitucional sigui favorable a la Comunitat Autònoma. Nosaltres varem criticar bastant aquest impost; ara, comprendrà que haver de treure 9.000 milions de pessetes de les arques autonòmiques per fer front al que suposaria una sentència del Tribunal Constitucional desfavorable no ens fa cap gràcia.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Conseller, lo siento porque íbamos muy bien y yo creí que nos iba a explicar algo más, pero yo creo que se ha perdido un poco usted por las ramas pensando, seguramente, -pero veo que le sorprende el tono- que íbamos a salir por otro lado. No, el tono se ajusta al que traen ustedes.

El Sr. Alomar vino a esta comisión, yo estaba, no le repliqué yo, le replicó un compañero pero yo estaba, y la verdad es que quedé sorprendido. Era una comparecencia para explicar las gestiones que había hecho con las compañías aéreas y con Aena sobre la ecotasa. Se sienta en el sitio donde está usted ahora mismo y en dos minutos se despacha diciendo, más o menos, y al *Diario de Sesiones* me remito, que había pedido hora a Madrid y no se la habían dado para hablar con el ministro o con el secretario de estado de Infraestructuras, y como no le habían dado hora en Madrid, pues que esas eran todas las gestiones y acabó la comparecencia. Claro que perdimos nosotros, de alguna forma, los nervios ante una comparecencia que realmente significaba una burla manifiesta a este parlamento y a este grupo de oposición, evidente, y lo mantengo, que es una burla a este grupo de oposición. No se puede venir aquí después de nueve meses de hablar de la ecotasa y decirnos y despacharse en una comparecencia diciendo que han pedido hora a Madrid y no se la han dado todavía.

De manera que, claro, eso es a lo que responde la respuesta. La respuesta está proporcionada a la comparecencia, pero su comparecencia, y se lo he dicho, es de otro talante y de otro estilo. Usted nos ha explicado, efectivamente, las gestiones que ha hecho en Bruselas y cerca de la Administración central, y nuestra respuesta va en ese sentido y en ese tono, como era de esperar y como siempre ha sido, y como ha sido y es cada vez que viene aquí un conseller o consellera y nos da una explicación razonable, con la que estamos de acuerdo o no, ese es otro tema, pero que evidentemente explica razonablemente y no viene aquí a tomar el pelo al grupo de oposición que, además, representa al 45% de los votantes de esta comunidad autónoma, por lo menos.

Muy bien. En cuanto a la información me dice que es normal que sea contradictoria, y para apoyar eso me lee usted toda una...; le felicito por el resumen de prensa que tiene usted de

los años 88, 89, 90; una maldad que se le ocurre a cualquiera es que ya había alguna persona, que hoy ocupa una conselleria y entonces una dirección general, que ya estaba empeñada en poner una tasa a los turistas. Realmente ya viene de antiguo, veo, yo no lo sabía, no estaba informado, pero veo que viene de antiguo este empeño absoluto de algunos de poner una tasa a los turistas.

Mire, yo, como comprenderá, no voy a defenderme de lo que hizo un gobierno hace 12 años porque me parece completamente ridículo; yo le puedo garantizar que en el último gobierno, del cual sí sé algo, aunque no es el asunto que se trata aquí porque una y otra vez, esta mañana todavía en el pleno he tenido ocasión de decirlo, una y otra vez de alguna forma parece que el Gobierno y los grupos que le dan apoyo vienen aquí a examinar a la oposición. Nosotros somos la oposición, déjennos en paz. ¿Lo hemos hecho mal?, tal vez, algunas cosas mejor y otras peor pero déjennos en paz, no es nuestro asunto, es el suyo. Ustedes llevan, como usted mismo dice, ocho o nueve meses, no lo sé, u ocho y medio, dejémoslo en ocho y medio y seguramente llegaremos a un acuerdo, hablando de la ecotasa, pero de su proyecto, olvídense ustedes de si en algún momento y en algún gobierno en el que estaba el Sr. Cañellas, el Sr. Cladera y el Sr. Alomar, por cierto, si en ese gobierno habían hablado de poner o dejar de poner una ecotasa. No lo sé, es posible, y probablemente lo discutieron y probablemente entraron en contracciones, como usted nos lee, pero ése es un tema menor, ése es un tema que no interesa absolutamente a nadie, en este momento, el que interesa a los ciudadanos es el que ustedes han planteado estos nueve meses, no el que se ha planteado hace 12 años.

De manera que, claro, en ese sentido tengo que decir que desde luego el gobierno anterior no fue partidario de la ecotasa, en ningún momento hizo ningún proyecto en ese sentido, proyecto, naturalmente, que tuviera ninguna proyección. Que hubiera un miembro del Gobierno determinado que pudiera opinar una cosa u otra es posible, pero lo puedo asegurar y, como usted comprenderá, con conocimiento de causa, como usted sabe muy bien, con conocimiento de causa, que ningún, absolutamente ningún proyecto fue examinado en la legislatura anterior por el consejo de gobierno en ninguna de sus reuniones, ni formales ni informales. Eso puedo asegurárselo, puede usted creer mi palabra o no pero es así.

Cuando aclaro cuál es nuestra posición, -que ustedes insisten muchísimo en que no saben cuál es la posición del PP; pero ¡hombre!, para que el PP tome una posición cuéntennos ustedes antes el proyecto- yo le he preguntado una cosa que usted ahora ya no me ha contestado: ¿Qué proyecto llevó a Bruselas y qué proyecto llevó a Madrid? Ese, no me lo ha contado. Cuéntenoslo y, a partir de ese proyecto, nos pronunciaremos.

Mire, el gobierno anterior, evidentemente, no era partidario de la ecotasa. El Grupo Parlamentario Popular no lo es, en principio, salvo que efectivamente la creación de ese impuesto provoque más beneficios que problemas, cosa que yo personalmente, y de mi parlamento me parece que está claro y se puede deducir sin ser demasiado inteligente ni profundizar

demasiado, que no somos o no vemos que ese impuesto sea justo y benéfico o beneficioso para esta comunidad, que hay otros caminos.

Me alegra que usted, aunque un poco marginalmente, pero usted efectivamente parece compartir con nosotros la idea de que una mejora en la financiación, en la fórmula de la financiación de la Comunidad sería interesante. Usted me dice que eso entraría en vigor el 2002. No piense usted que la tasa, eventual tasa, eventual proyecto de tasa que ustedes puedan tener y que no acabamos de aclarar porque ustedes no nos lo explican, que eso pueda ponerse en marcha antes. Usted sabe que los catálogos de los *tour operators*, etc., se publican con gran antelación y que, además, la legislación tanto alemana como británica, por citarle nuestros dos primeros mercados, exige que no se alteren los precios que se presentan en esos catálogos de paquetes turísticos. Por consiguiente provocaría un problema enorme tratar de imponer una fórmula con posterioridad a que esos catálogos y esos paquetes salieran a la luz y al conocimiento y a la venta de las personas. Por consiguiente parece poco probable, por no decir que sumamente improbable, que cualquier fórmula que consiguiera mayores ingresos por razón de cobro de algún tipo de impuesto a los visitantes tuviera efectividad antes, precisamente, del 2002.

De manera que parece mucho más lógico emplear esa fórmula de financiación que, como digo, y es lo más positivo de su réplica aunque le ha dedicado poco tiempo y ha dedicado mucho más tiempo a contarnos todo lo que ha salido en la prensa en el año 88 y 89. Yo creo que no vale la pena o no valía la pena que dedicara usted tanto tiempo a esto pero, como digo, ha dedicado menos tiempo, pero efectivamente esperamos que ése sea un camino que ustedes aprovechen. E incluso nos atreveríamos a pedirle que usted, desde la conselleria, desde una conselleria que lógicamente tiene una importancia vital, general, en el desarrollo del Gobierno, pues que insista en esa posibilidad que nosotros creemos mucho más justa, mucho más factible, mucho más posible y que permitiría, con un gobierno en Madrid que sabe escuchar, porque no tengo más remedio que decirle que no me extraña lo que pasaba en año 88, en el 89: De la lectura de los recortes que usted daba se deduce claramente que había una cierta desesperación en esta comunidad ante la financiación que nos proporcionaba el gobierno de Madrid -esta mañana también, y hablando de otros temas como las carreteras tuve ocasión de mencionar eso- desgraciadamente el gobierno de don Felipe González o los sucesivos gobiernos de don Felipe González, pues por razones políticas y quizá por algunas otras más profundas o más personales, la verdad es que tenía en muy malas condiciones la financiación de la comunidad balear, y no me extraña, por consiguiente, que se tratara entonces de buscar soluciones. Fíjese que usted en los recortes lo dice, para financiar infraestructuras, porque nos faltaba el mínimo *minimorum*. Por ejemplo, en materia de carreteras, cuando en el resto de España se estaban haciendo los grandes planes viarios que cambiaron la faz de la península en materia de carreteras, pues aquí no nos llegaba una peseta. De manera que comprendo que entonces se suscitara este tema y que hubiera habido, por parte del

Gobierno de la Comunidad entonces algún interés en buscar otras fórmulas de financiación.

Yo creo que no es la misma situación. Yo creo que ahora hay dos cosas que lo diferencian: Una, un gobierno en Madrid que estoy seguro que estará dispuesto a escuchar lo que sea justo por parte de la comunidad balear, las justas peticiones por parte de la comunidad balear, y que además será enormemente sensible a temas como los que fundamentalmente o a los que fundamentalmente se quiere dedicar esta financiación, que son los temas medioambientales.

De manera que nosotros queremos insistir en que éste es el camino que nos parece más adecuado y asegurarles que en ese camino nos encontrará usted. En los otros, en los de ecotasas, impuestos turísticos, etc., el día que finalmente nos lo expliquen pues a lo mejor también nos encuentra, a lo mejor también estamos de acuerdo pero, por favor, explíquennoslo, explíquennoslo, a nosotros y a todos los ciudadanos que es lo que están esperando, no que les cuenten ustedes una vez más si nosotros hicimos o dejamos de hacer, y si nosotros dijimos o dejamos de decir cuando gobernábamos, lo que espera la gente es que digan ustedes qué es lo que quieren hacer, cómo y de qué manera, y cuando todos tengamos claro eso, pues a lo mejor, a lo mejor también nosotros estamos de acuerdo en eso.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, vol fer ús del torn de contrarèplica? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Sí, gràcies, Sr. President. Miri, Sr. González Ortea, jo sempre, no sé si li he manifestat públicament o no, però tenc molt de respecte per les opinions que vostè dóna, però determinades actuacions seves en el Parlament, com la d'avui, realment em sorprenen perquè crec que no estan a l'altura del que vostè pot donar de si. Perdoni, que sembla que em pos a un nivell per damunt, però crec que vostè despatxi una actuació del govern anterior de deu anys i mig, que lògicament aquesta feina no l'he feta jo, tenc gent a la conselleria que me la fa, però que la despatxi rient i dient que això no té importància i tal, i vulgui capolar el Govern que fa vuit mesos que estudia un tema com aquest, d'aquesta importància, crec que no em negarà que almanco sorprèn.

Aquí hi ha una història. El que no pot ser és que la història es reescrui a partir de fa aproximadament vuit mesos. Hi ha una història. Si aquí no hi ha hagut pla energètic, si aquí no hi ha hagut pla de residus..., bé, tantes i tantes coses, bé, idò com a mínim... El que passa és que sorprèn, perquè el primer que penses és, quan tens una crítica dura, és "bé, i abans per què no es va fer?" Això és l'ABC del debat parlamentari, però és que se'ns critiquen coses que, vaja, que sorprenen, no?

Miri, vostè diu “*el gobierno anterior no estudió ningún proyecto de ley en Consejo de Gobierno*”. Ho admet. El que sí és cert és que dins la Conselleria d’Hisenda hi havia un esberrany, *Borrador de proyecto de ley de aplicación del...*, no sé quin nom li deia, del mes d’abril del 1998, perdó, 99, abril del 99, fa nou o deu mesos, un text articulat, i li he mostrat que el conseller Ramis, conseller de Medi Ambient, trobava que era necessari començar a pensar en l’aplicació *de un impuesto turístico*. La gent, hi ha hagut gent que m’ha explicat que vostè era totalment contrari a aquesta opinió i que hi havia gent dins el Govern que n’era partidària. Com a mínim, jo no ho sé, això ja és un tema de contrastar, que a més tampoc no m’interessa massa. El que sí és cert és que en Ramí i en Ramis n’eren partidaris, els dos Ramis, un acabat en esa i l’altre sense esa.

I no em digui aquí que els ciutadans en aquest moment el que duen és una espera tremenda. Bé, idò si ho hem de plantejar així resulta que, clar, duen més d’onze anys esperant que hi hagi un govern que es defineixi sobre l’ecotaxa, deu anys i deu o..., perdó, onze anys: cinc o sis mesos o, si vol, set i mig, mesos nostres i tota la resta seva. És a dir, hi ha hagut per part de governs anteriors temes relacionats jo crec que -i aquí s’ha posat de manifest- de l’ecotaxa. Home, vostè diu que fa vuit mesos que només parlem de l’ecotaxa. Crec que ho ha dit així. No fa vuit mesos que només parlem de l’ecotaxa. Fa vuit mesos que hem fet un pla de residus, fa vuit mesos que hem augmentat les pensions més baixes, fa vuit mesos que hem comprat finques, fa vuit mesos que hem implantat una moratòria de superfícies comercials, fa vuit mesos que hem implantat unes mesures cautelars de limitació de l’edificació, de la construcció, fa vuit mesos que hem creat el Consell econòmic i social, fa vuit mesos que hem creat el Pacte per l’ocupació.

Una de les coses més normals que fa un govern quan perd el poder és, al govern que entra, acusar-lo de paràlisi; és exactament el mateix que fa un govern que es percep en fase terminal. Més o manco degué esser l’estratègia que va emprar el PSOE l’any 82, un poquet abans, els darrers mesos abans de les eleccions de l’octubre del 82 amb la UCD: “*El Gobierno está paralizado*”, i aquí fan el mateix, i és un missatge que, a força de repetir-lo amb aquesta estructura que tenen vostès d’una disciplina espartana en matèria de missatges: el pacte d’esquerres contínuament, *el Gobierno está paralizado...*, *hay que repetir pocos mensajes y siempre lo mismo*. Idò no, Sr. González Ortea, aquí no duim vuit mesos només parlant sinó que duim vuit mesos actuant, i si vol qualche dia podem fer un debat més en profunditat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Altres grups parlamentaris que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal i Buades.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair al conseller la compareixença d’avui i, especialment, felicitar-lo, felicitar-lo

per la seriositat de les seves anàlisis i de la seva exposició i la brillantor de la seva rèplica.

El conseller sap que a Unió Mallorquina no estam per la creació de nous impostos que gravin de cap manera els ciutadans d’aquestes illes, encara que sigui de forma indirecta o de qualsevol tipus. El conseller sap i coneix, i n’ha donat prova en la seva exposició, que coneix perfectament el pacte de govern que es va signar per l’anomenat Pacte de progrés, que diu que “s’iniciaran els estudis per a la instauració d’un impost o taxa turística. El govern promourà consultes i promourà un debat ciutadà amb la màxima participació possible”, i el conseller, com no podria ser d’una altra manera i fent gala d’aquest compliment d’aquest pacte, és el que ha estat fent de forma seriosa.

Comprovam amb satisfacció que una de les coses positives que té aquest pacte de progrés és que ha permès que la gent del Partit Popular, que ara està a l’oposició, hagi après que els problemes de finançació de les comunitats autònomes no s’arreglen amb l’establiment de nous impostos i que comparteix, sembla ser que ara recentment, aquest tipus d’opinió i que jo crec que, donat el resultat o la composició del Parlament de l’Estat, que ara no podrà les culpes a cap grup nacionalista per poder fer les inversions que pertocuen a cada una de les comunitats, el Govern de Madrid resoldrà els problemes de finançació de totes les comunitats i, sobretot i molt especialment, estic convençut que les necessitats de finançació dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs.

Comprov amb satisfacció que el portaveu del Partit Popular -i ho comprov amb satisfacció perquè ha estat el missatge d’Unió Mallorquina dels darrers vuit anys- que no s’havien d’establir nous impostos, sinó que s’havia de tenir una major finançació de les comunitats autònomes. Nosaltres parlàvem del concepte IVA turístic; aquí hi ha molts de turistes, el Sr. González Ortea ha parlat de molts de turistes que vénen aquí a aquestes illes i que paguen els seus impostos indirectes a través de l’IVA, i que una part d’aquests impostos indirectes hauria de revertir a la comunitat autònoma. Segurament amb la finançació que s’obtingués amb la hipotètica implantació de la taxa turística no s’obtidria una finançació que superàs, vaja, ni molt manco, el que s’obtidria amb una part de l’IVA turístic. Comprovam amb satisfacció el canvi de criteri del Partit Popular. Esperam que durant aquests quatre anys que tindrà l’oportunitat de posar-ho en pràctica es millorarà la finançació d’aquesta comunitat autònoma, de les nostres illes, i que tendrem la finançació d’infraestructures i la finançació destinada a medi ambient necessàries.

Comprovam també amb satisfacció que s’ha estudiat en profunditat, amb les consultes que s’han fet a la Comunitat Europea, els possibles inconvenients que pugui tenir aquesta implantació d’aquest possible impost o taxa turística. Comprovam també amb satisfacció, de la seva exposició, que pensa que amb mesures comunitàries es podrien compensar els desequilibris que existeixen a les regions insulars com la nostra, i ens agradaria, sobretot per tranquil·litzar els ciutadans perquè en determinats moments per ventura, perquè hem passat un període electoral, determinats partits han fet qualche

demaquègia amb aquest tema, idò que hi ha un pacte signat, que aquest pacte només pretén fer uns estudis, que no existeix cap projecte que s'hagi presentat als grups parlamentaris ni que encara s'hagi debatut en el Govern, i que en tot cas només seria necessari establir un impost o taxa turística si des de l'Estat central no es donàs a aquesta comunitat autònoma la finançació necessària, la finançació justa que ens pertoca com a comunitat autònoma d'aquest estat espanyol.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller d'Hisenda, Sr. Joan Mesquida.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Vull agrair-li la seva intervenció i només fer un comentari, un poc, que he apuntat a l'anterior intervenció. Jo crec que aquí hi ha dos temes d'estat, en aquesta comunitat autònoma, que han d'estar per sobre de la discussió o de la batalla política, que són el règim especial i el sistema de finançació autonòma.

És a dir, amb el sistema de finançació autonòmica ens hi jugam tots molts, i aquí ja no és només una responsabilitat del Govern, lògicament té la responsabilitat perquè és qui negocia directament, però tots els grups polítics i, lògicament, el Partit Popular amb aquest percentatge que té de vots, també té la seva part de responsabilitat i jo diria de necessitat de col·laboració. El sistema de finançació autonòmica jo en aquests moments no sé quina serà l'actitud, és a dir, el fet que els partits nacionalistes no influeixin, no sé si això provocarà que serà una imposició per part del Govern central de quin ha de ser el nou model; el que sí és evident és una cosa, que amb l'anterior sistema allò que s'ha posat de manifest ha estat que es va triar el pitjor instrument financer com era l'impost de renda de les persones físiques, un impost que any rera any baixa la seva recaptació, un impost que un altre manipula i dóna deduccions i que pràcticament tu no controles, enfront d'una imposició que en aquests anys s'ha demostrat amb molta més potència recaptadora com són els impostos especials.

Però és que, a més, i aquí jo crec que és el retret més important que es pot fer a aquest sistema de finançació actual, és que s'agafa un índex de població de l'any 1985, i el sistema va començar a funcionar l'any 1997. És a dir, cada ciutadà de Balears, en funció que es computi o no, té una importància tremenda. Això, què vol dir? Que aproximadament uns 80.000 i busques de ciutadans de Balears no estan contemplats en el sistema de finançació autonòmica, i això vol dir que aproximadament 4.400 o 4.500 milions de pessetes cada any, no les tenim. És el mateix problema que passa amb Andalusia, que no se'ls reconeix.

És a dir, jo el que sí vull manifestar davant aquest parlament és que com a tal qüestió d'estat, règim especial i sistema de finançació autonòmica, faig comptes demanar la col·laboració,

i lògicament activa, de tots els grups parlamentaris perquè crec que no és un tema, independentment que les competències estiguin ubicades dins la Conselleria d'Hisenda, és un tema on tots els ciutadans de les Illes Balears ens hi jugam molt, i crec que sí que és necessari que tots anem en la mateixa direcció.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Jo també voldria començar agraint la compareixença, no pel simple fet de produir-se, sinó precisament pel rigor i la claredat en què s'ha produït, i recordar que el pacte de govern, l'acord programàtic per constituir aquest govern només deia, en el programa, que s'estudiaria la possibilitat de l'aplicació d'un impost turístic, d'una ecotaxa. Lògicament, quan s'estudiava no era estudiar per estudiar, sinó amb la intenció, si això era possible al final, de crear aquesta figura i de poder-la aplicar. Però érem tots conscients des del principi que era complicada la creació d'aquesta figura, que no era fàcil veure a qui s'havia d'aplicar, com es podria aplicar, i no era fàcil que la Unió Europea o el mateix govern espanyol no posassin traves.

Per tant, del que s'ha dit aquí veim que hi ha una feina rigorosa, una feina ben feta i sembla ser que els principals obstacles que es preveien a la possibilitat de la creació d'aquest impost es poden salvar.

Jo, amb el mateix rigor que hi ha hagut fins ara, de totes maneres voldria animar el conseller i el Govern en el seu conjunt, a dur el màxim de rapidesa en avançar, en completar els estudis i en fer una proposta concreta. Estic absolutament convençut que no passaran tots els anys que passaren altres governs i que segurament fins ara no s'ha pogut fer més del que s'ha fet, i ja he dit que em sembla que s'han fet molt correctament els estudis, però hem de seguir i hem de crear, pensam nosaltres, aquesta figura, que no està renyida, és complementària, pensam, amb una millora del finançament de la comunitat autònoma o fins i tot amb la sort que tenim ara, que a Madrid tenim actualment un govern que sap escoltar i que està disposat a reconèixer les nostres mancances i a solucionar-les econòmicament. Esperem que efectivament això sigui així i aquest govern que sap escoltar i que ens va dotar tan malament l'ensenyament, això ho corregeixi, i bé, que tinguem un finançament addicional, esperem també que la sanitat que se'ns ha de transferir en el seu moment vengui completament dotada i que tinguem una sanitat en condicions, no com ara que estam a la cua de les comunitats autònomes o que també, en fi, si fa falta, renegociar el conveni de carreteres, hi haurà molta sensibilitat per a tot això.

Bé, lògicament, supòs que la ironia la nota tothom, però encara que tot això fos així i encara que estiguéssim en la millor

de les situacions, perquè el Govern central milloràs el nostre finançament, perquè el finançament de les comunitats autònomes que hi hagi a partir del 2002 fos molt més favorable a nosaltres, el cert és que la pressió territorial i mediambiental que crea el fenomen turístic és tan important, són tantes les infraestructures que s'han de crear que no responen a la realitat de la població resident, que nosaltres pensam que, així i tot, seria necessari aquest impost turístic, aquesta ecotaxa, perquè no és just que totes aquestes infraestructures s'hagin de sufragar amb els impostos dels ciutadans d'aquestes illes només, però tampoc no seria just carregar-les als ciutadans d'altres comunitats, sinó que creim que és important que els turistes que ens visiten i que generen aquesta necessitat de creació d'infraestructures col·laborin.

És cert que no tots els partits que signarem el pacte de govern teníem una posició igual, segurament no la tenim en aquests moments, és una cosa que des del Grup Parlamentari Popular se sol dir, que tenim diferències, evidentment, també jo estic convençut que al final s'arribarà a un acord i el Govern ens portarà a aquesta cambra, un projecte legislatiu que serà fruit d'un acord entre tots els grups. Simplement volia dir, des de la posició del nostre grup, que pensam que dins aquest debat, de si l'ecotaxa ha d'anar només a criteris ecològic o també pot servir per millora d'espais turístics, de plans d'embelliment o qüestions d'aquest tipus, nosaltres volem insistir en la importància sobretot dels temes mediambientals, pensam que si es recapta una quantitat als turistes, amb aquesta finalitat, la desviació que hi hagi al final hauria de ser mínima, ja dic, el màxim per a temes d'aigua, que ara està dramàticament d'actualitat en aquests moments, temes de residus, d'energia, l'obtenció d'energies netes, i polítiques mediambientals també es podrien combatre uns altres efectes indesitjables que té l'activitat turística, que és la temporalitat excessiva dels llocs de feina i podria servir segurament per crear llocs de feina més estables lligats a la gestió mediambiental.

Nosaltres pensam que aquesta hauria de ser bàsicament la finalitat, a millora d'espais turístics no ho veim tan justificat, creim que hi ha altres vies, en tot cas, el nostre grup, com no pot ser d'altra manera, assumirà el que s'accepti de mutu acord entre tots els grups que donam suport a aquest govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, per contestar, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Galmés):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo el que sí li vull manifestar és que el Govern continua fent feina, no està aturat. Avui, a les vuit i mitja del matí, hi havia una reunió de feina sobre aquest tema. Aquí, el que ve després, lògicament, és veure el suport parlamentari que pugui tenir en el moment que hi hagi una opinió favorable, una llei ha de tenir el suport parlamentari, si resulta que no s'aconsegueix aquest suport

parlamentari perquè l'acord de governabilitat, com s'ha llegit, diu que es faran els estudis necessaris per analitzar o per veure la implantació, però no diu que s'implantarà, miri, no té la majoria, es guarda i s'espera.

El Govern del Partit Popular va dir: "la llei d'estrangeria així com ha sortit no ens agrada, si tenim majoria absoluta a les pròximes eleccions, o tenim majoria que ens permeti la seva modificació, la modificarem". I amb això pot passar el mateix, i no passa res. Si no té la majoria parlamentària suficient, lògicament no entrarà en aquest parlament, supòs que no hi entrarà. A partir d'aquí s'haurà d'esperar o s'haurà de veure que es pugui convèncer i es pugui aconseguir el màxim consens, a aquest consens tampoc no es renuncia per part del Govern tot el que puguin ser associacions hoteleres o empresarials, és a dir, hi ha hagut reunions amb representants de cúpules hoteleres, i bé es posen de manifest les discrepàncies, que és realment difícil esbrinar on són les discrepàncies, perquè quan un planteja i diu: "em podeu explicar on, amb què estau en desacord?" Avui no sé qui era exactament que feia unes declaracions dient que -no sé si era un majorista de viatges- la implantació de l'impost turístic seria "*gravemente perjudicial para el turismo*". Això és la conseqüència d'una argumentació, algú que m'expliqui l'argumentació, no em val que em donin com a argument el resultat de tot el raonament, jo el que vull és el raonament, que m'expliquin, "el Govern no té cap voluntat recaptatòria, nio una", "el Govern ha dit que el que necessita és finançament per a preservació mediambiental, per fer millora d'infraestructures a zones turístiques", milloram el producte turístic?, l'empresari hotelier hauria de veure que el que està fent i on hi pot haver discussió, això des del principi s'ha dit, és en el cas del repartiment d'aquest fons, perquè un hotelier de la zona de Palma no té res a veure amb un hotelier de Menorca o de la zona de Ses Salines. Però quan un diu, "tu no ets el subjecte passiu i a tu no arribarà la càrrega impositiva i el que farem serà donar-te els doblers perquè tu els administris o per millorar el teu producte", realment és difícil pensar que algú hi pot estar en desacord.

A pesar que, en l'evolució de tot el que ha estat la política turística, com en moltes altres coses, jo crec que el turisme no té una característica diferenciadora, de vegades ha de passar temps per veure la bondat de determinades mesures, i avui en dia tothom pensa que determinades mesures que va posar en marxa aquest conseller que l'any 87 parlava d'implantar un impost turístic, que jo crec que va ser clarivident en determinats temes de normativa turística, avui en dia tothom ho aplaudeix, i per ventura si s'implanta l'impost turístic, d'aquí a deu anys, tothom ho aplaudirà. Per això, de vegades s'ha d'agafar una certa perspectiva.

Jo, com a símil, moltes vegades, quan he parlat d'aquest tema pos com exemple la "peatonització" del carrer dels Oms, gran campanya mediàtica contra el batle de Palma, Ramon Aguiló, per la "peatonització", jo no sé si vostès se'n recorden, tot el carrer dels Oms, plens de cartells, una campanya duríssima, qualcú vol tornar enrera, ara, i que hi tornin circular els cotxes? Va ser bo o va ser dolent? De vegades, ..., el que passa és que un té la sensació que hem d'anar al dia a dia i ara,

com que ens van bé les coses, que ningú no les toqui perquè resulta que després, qualsevol carta que es toqui d'aquest castell, ho pot desmuntar tot, en absolut, en absolut, jo crec que el Govern el que farà serà esgotar al màxim la capacitat de diàleg per intentar convèncer al màxim, lògicament sempre tenint el suport parlamentari i, a partir d'aquí, bé, veurem com evoluciona el tema.

Vostè diu que el Govern central, a mi no m'agrada usar el Govern de Madrid, aquest és el de Gallardón, el Govern central sap escoltar, no ho sé, ha dit que vol tenir diàleg amb les forces polítiques, em preocupa no haver-li sentit al president del Govern que vol tenir diàleg institucional, crec que és molt més important un diàleg institucional del president del Govern de la nació amb els presidents de les comunitats autònomes, que no un diàleg amb les forces polítiques. I no vull prejutar res, però el que sí és cert és que depèn també de el tarannà personal de cadascú, Aznar no és una persona que s'hagi caracteritzat els darrers anys pel seu diàleg institucional, jo sempre tenc la mala sort que els meus interlocutors, els que em toquen, sempre solen ser persones que tampoc no tenen gran voluntat de diàleg institucional, i Rodrigo Rato a una petició de reunió el mes d'octubre, em va dir que tenia molta feina perquè havia d'acabar els pressuposts, a una reiteració d'una reunió em va dir que, "*hombre, es que ahora, como ya prácticamente legislatura agotada y esperamos las elecciones, pues ...*", em va remetre *sine die*, el que passa és que també sorprèn, sorprèn, per no dir una altra cosa, que un parell de dies abans que tu demanis una entrevista amb el ministre d'Economia i Hisenda, li demana un humil conseller de comunitat autònoma, d'Hisenda, el sendemà o un parell de dies després, rebí al cap de l'oposició i facin un anunci d'inversions dels fons europeus, és a dir, aquesta voluntat, per aquesta banda no quedarà, de diàleg, eh?, i d'anar totes les vegades que facin falta i, a més, demanant col·laboració a totes les forces polítiques, tot el que faci referència a finançament i a desenvolupament de règim especial, si qualcú coneix un poc la meua forma d'actuar política, pot estar segur que som absolutament transparent en això, màxim diàleg, màxima petició de col·laboració a totes les forces polítiques. Fins ara, aquí, no he tengut cap problema, Madrid és una altra cosa, però aquí no he tengut cap problema.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Antoni Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ya prácticamente creo que el tema está bastante agotado, pero no obstante yo quería hacer uso de ese turno de palabras para recriminarle, para recriminarle por haber dado el baño técnico y parlamentario a la persona de la oposición que está hablando aquí, digo baño técnico, puesto que le ha demostrado sobrada y largamente la cantidad de trabajo que se ha hecho y que tienen bien claros cuáles son los límites en los cuales se tiene que mover este impuesto turístico, llamémoslo así para podernos entender.

Tiene claros los límites y los tiene claros desde un punto de vista técnico, atendiendo a la ley y a la jurisprudencia, tanto española como europea sobre la materia, lo cual nos lleva más lejos, más lejos desde el punto de vista técnico que esas consideraciones que se hacen sobre la causa de venir que hace el Partido Popular y ¿si el que viene es un trabajador o es un turista?, bueno, pues, actualmente el mismo precio paga por la gasolina el Sr. Matutes cuando va con el *rolls* a votar que un señor que va con la *mobilette* a trabajar a una obra, y no les preocupa en absoluto, ¿por qué?, porque el Partido Popular tiende a la potenciación de los impuestos indirectos, reduciendo los impuestos directos que son los que gravan la renta, sobre todo en sus tramos más altos que son los que más se reducen, como hemos podido ver.

En definitiva, al Partido Popular no le interesa ... Bueno, también quería decir que le ha dado un baño parlamentario, puesto que ha puesto de relieve que el diputado que interpellaba no sabía ni qué pasaba en su propio gobierno, puesto que no sabía ni que su propio gobierno estaba a favor de esta llamada ecotasa y que encargaba trabajos al respecto como los que se han encontrado y se han puesto de relieve aquí, en su misma conselleria.

Realmente, el Partido Popular no quiere saber nada sobre esto de la ecotasa, lo único es que está provocando un debate sobre la fase de estudio porque sabe que está en fase de estudio. No le interesa saber y no le interesa saber porque si le interesara saber, en vez de ir peregrinando por las diferentes consellerias a ver qué dice éste, a ver qué dice el otro y a ver si podemos encontrar alguna contradicción, hubiera venir aquí, que es donde tiene que venir según nos pone el artículo 45.1 párrafo segundo del reglamento nuestro, impuestos, la Comisión de Hacienda. Pero no, no quieren saber, si quisieran saber hubieran venido aquí antes, quieren ver de buscar una contradicción u otra.

Y para contradicciones, no hace falta que salgan de su propio grupo, y no hace falta tampoco que se vayan al año 87, 88 o al mismo 99, hace apenas unos meses, basta que nos vayamos al mismo debate de presupuestos, todavía estará caliente en la morgue presupuestaria la enmienda suya diciendo que se debe de destinar el dinero de la ecotasa a fines sociales y sanitarios, y aquí nos están diciendo que están de acuerdo con que se destine a fines de defensa del medio ambiente y hace apenas dos meses o tres nos decían que nada de eso, que a fines sanitarios y sociales, ¿por qué?, para provocar debate, contradicción, etc., etc.

Por eso digo que no va a encontrar nunca una posición del Partido Popular clara sobre este tema y cuando tengamos el proyecto de ley que ojalá sea pronto, pero que no sea antes del tiempo en que proceda, cuando tengamos el proyecto de ley aquí y lo veamos, puede estar seguro de una cosa, ¿cuál va a ser la posición del Partido Popular?, la contraria, seguro. Desconfíe porque será absolutamente la contraria, si han variado de posición durante la década pasada, la presente y durante este año, y han variado de posición varias veces, ¿qué van a hacer?, no tienen una postura clara al respecto, por eso

digo que la posición va a ser la contraria a la que presente el Gobierno.

Nuestro grupo parlamentario confía en que pronto podamos tener el tema resuelto, ya digo, no antes de lo que sea necesario, porque es un tema de extraordinaria complejidad y que precisa que esté bien resuelto, como sin duda sabemos que hará este gobierno.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Aquesta presidència vol demanar disculpes als senyors diputats perquè, en cert aspecte, i vista la importància del tema, en el que feia referència al temps d'intervenció, no ha posat el cronòmetre en marxa, perquè creia que era un tema prou important i era important que els diputats, membres de la comissió, i fins i tot els que els interessi, dins el *Diari de Sessions*, puguin conèixer quina és la postura de cadascun dels portaveus dels grups parlamentaris que han intervengut, així com també la postura del conseller d'Hisenda del Govern.

Dit això, només em queda agrair el to amb què s'ha desenvolupat el debat, agrair la paciència dels diputats i agrair les explicacions del conseller i dels alts càrrecs que l'han acompanyat. No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma